

De half-joodse student en de katholieke professor¹

Dr. Mohammed Taqī ad-Dīn al-Hilālī

Ten tijde dat ik een student en docent was aan de universiteit van Bonn was er daar een student genaamd Jacobi². Hij was een half-jood, een term die bedacht was door (Adolf) Hitler en werd gegeven aan eenieder die een joodse en een Duitse ouder had.³ De half-joden hadden in de tijd dat de ('volbloed') joden in het nauw werden gedreven vrijheden die de ('volbloed') joden niet hadden. De wetbepalingen die waren opgelegd aan de ('volbloed') joden, waaronder het verbod op het studeren in de Duitse scholen, waren niet verplicht om op hen (de half-joden) te worden toegepast, maar de meeste schooldirecteuren pasten het toe op hen vanwege haat en minachting, niet van rechtswege.

De tolerante directeuren accepteerden de half-joden wel. Het hoofd van de oriëntaalse afdeling van de universiteit van Bonn was een tolerant afdelingshoofd. Zelf was ik niet begonnen met vijandigheid tegenover deze persoon (i.e. Jacobi). Ik stond hem toe om mijn Arabische en islamitische lessen bij te wonen. Hij was echter degene die begon met vijandigheid, enkel en alleen vanwege het feit dat ik een Arabier ben. De plaatsvervangende directeur van de afdeling was een katholieke professor genaamd Heffening⁴. Hij had een hekel aan mij vanwege twee zaken: **Ten eerste:** Omdat wij een onenigheid hadden gehad over een klaslokaal. De voormalige directeur had in mijn voordeel en in zijn nadeel geoordeeld, dus dat bleef hem dwars zitten. **Ten tweede:** Omdat hij een professor was in de Hebreeuwse taal, terwijl de student Jacobi zijn leraar was omdat hij het Hebreeuws beter kende dan zijn professor, aangezien hij half joods was. Er is nog een **derde kwestie** en dat is dat de katholieken ten tijde van het Naziregime solidair waren met de joden. Dus Jacobi voelde aan dat hij in staat was om mij te kwaad te doen en dus begon hij mij kwaad te doen.

Een voorbeeld daarvan is dat wij op een dag aan het lezen waren in de bibliotheek. Jacobi stond op, nam de Koran, legde hem op tafel en zei tegen de aanwezigen: 'Kijk! Dit is het woord van God.' Hij begon te lachen zodat zij (i.e. de andere studenten) met hem mee zouden lachen, maar niemand van hen liet zich uitlokken en niemand lachte met hem mee. Ik stond op en nam de bundel van de Thora en de Evangelie, waarop geschreven stond in het Duits: 'Die Heilige Schrift', terwijl op de Koran stond geschreven: 'De Koran door Mohammed'. Dus ik legde de bundel van de

¹ De oorspronkelijke titel van dit hoofdstuk was: 'Iets van de intolerantie van de onwetende en ongelovige mensen tegenover de Islam en hun vijandschap er tegen.' Voor het lezersgemak heb ik de titel aangepast.

² Jacobi is een bekende Joods-Duitse achternaam.

³ Volgens de rassenwetten van Neurenberg. Deze werden in 1935 in Duitsland ingevoerd. Hierin werd onder andere bepaald wie er joods was en welke rechten de joden wel of niet hadden.

⁴ Wilhelm Heffening (1894-1944) was een Duitse orientalist.

Thora en de Evangelie naast de Koran, waarop ik mij tot hem richtte en zei: ‘O jood! Als dit het woord van God is (terwijl ik wees naar de Thora en de Evangelie), dan is dit ook het woord van God (terwijl ik wees naar de Koran). Wij zijn geen kinderen, noch onwetende leken. Wij zijn studenten in de universiteiten. Wij leren de methoden van onderzoek en verificatie. Twee mensen zijn gekomen met deze twee boeken (i.e. de Thora en de Evangelie) en (een mens is gekomen met) deze (i.e. de Koran) eveneens. Dus waarom is het noodzakelijk dat deze twee boeken beslist het woord van God zijn, terwijl dit boek beslist een leugen over God is, terwijl de vorm waarin de boeken naar ons toe gekomen zijn hetzelfde is? Dit is de logica van onkundigen.’ Dus Jacobi zei tegen mij: ‘Ik weet wat jij zegt. Ik ben een christen (protestants) en absoluut geen jood. De wet zal jou straffen voor deze beschuldiging.’ Dus ik zei tegen hem: ‘Als jij geen jood bent dan ben ik een jood.’ Waarop de aanwezigen lachten. Hij (Jacobi) was er niet in geslaagd om hen mij uit te laten lachen. Sterker nog, hij kreeg de tegenslag te verduren. Allah heeft geweldig wraak genomen op hem en op Heffening. Hij woonde in Keulen, waar een bom van de Engelsen op zijn huis viel. De bom vernietigde het huis en alle inwoners van het huis stierven. Als we spreken over een huis in de grote steden, dan is dat hetzelfde als een dorp in onze landen, aangezien zulke huizen honderden bewoners hebben.⁵

Een ander voorbeeld van zijn vijandigheid tegenover mij was dat hij toen hij het bestuur van de afdeling over had genomen hij het doctoraat afwees dat zijn voorganger (Paul Kahle⁶) aan mij had voorgesteld en waar ik al meer dan een jaar mee bezig was geweest onder zijn supervisie. Toen kwam Heffening die beweerde dat er al was geschreven over het onderwerp van het proefschrift door een Engelse wetenschapper in Cambridge.⁷ Dus ik zei tegen hem: ‘Ik heb geen kennis van het werk van die Engelsman, noch heeft hij het in het Duits geschreven, de taal waarin ik mijn boek heb geschreven.’ Alle professoren van de oriëntaalse afdeling keurden deze daad van hem af. Terwijl ik er zo voor stond kwam er een uitnodiging van het Duitse radiostation te Berlijn, via de directeur van Radio Keulen, om advies te vragen over het oprichten van een Duits-Arabisch radiostation. Dus ik verhuisde naar Berlijn als student, docent en corrector voor het radiostation, of taalkundige referentie, zoals het genoemd wordt in het Duits. Ik voltooide mijn studie bij professor (Richard) Hartmann⁸. Aldus heeft Allah mij behoed van het kwaad van Heffening en zijn vriend Jacobi.⁹

⁵ De bedoeling hier is een flatgebouw.

⁶ Paul Kahle (1875-1964) was een Duitse oriëntalist. Hij migreerde in 1939 naar Engeland vanwege problemen met het Duitse Naziregime.

⁷ Hij bedoelt hier de Duitse oriëntalist Fritz Krenkow (1872-1953).

⁸ Richard Hartmann (1881-1965) was een Duitse oriëntalist.

⁹ Mohammed Taqī ad-Dīn al-Hilālī, *Al-Barāhīn al-Injīliyya ‘alā anna ‘Īsā dākhil fil-‘ubūdiyya wa lā hazz lahu fil-ulūhiyya* (De Evangelische bewijzen dat Jezus valt onder de dienstbaarheid en geen aandeel heeft in de diviniteit; Cairo 2010) 35-37. (Vertaling en voetnoten: Abū Junayd)